

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

at vi gaar den Vej, Forbruget af Brød og Gryn bliver stigende fra Aar til Aar, det har vist sig at være Udviklingen i de sidste Aar.

Angaaende den Bemyndigelse, jeg har faaet, har jeg ikke lagt Skjul paa, at jeg vilde hellere se en Kornlov, der i Forvejen havde Balance, selv med en ringe Kornhøst i Udsigt. Enhver kan sige sig selv, at jeg havde hellere set en lidt større Udskrivning, der kunde have givet større Sikkerhed for Opfyldelsen af de forskellige Formaal, som man er enig om bør opfyldes. Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen ved meget vel, at dette var umuligt at gennemføre, hvis man skulde have Tilslutning fra anden Side. Derfor siger jeg til Rigsdagen, at man maa være klar over, at dersom vi faar en Høst som i Aar, bliver der et Underskud, og det Underskud maa naturligvis dækkes ved en Nedskæring; og jeg lægger ingen Skjul paa, at man kan ikke skære ned med Hensyn til Brødkorn eller Grynkorn, efter mit Skøn heller ikke med Hensyn til Korn til Heste uden for Landbruget. Det er muligt, at nogle Bryggeriheste kan faa noget mindre, men hvis der bliver en større Nedskæring af Kornet til Bryggerierne, hvad disse maa være forberedt paa, er det ogsaa muligt, at de finder ud af at lave mere Øl og mindre Flæsk paa Hestene.

Af store Poster, som der kan være Tale om at skære ned paa, naar man ser bort fra det absolut nødvendige, er der kun tilbage Industrien og Husmændene, og derfor kan det efter min Mening ikke nytte noget at stikke Hovedet i Busken og tro, at man kan lade være med at udskrive mere, og at det slet ikke er sikkert, at der er noget, der skal skæres ned. Jeg tror nu ikke, det vil være nødvendigt at give Industrien Ret til Køb i fri Handel af de fulde 50 000 t. Jeg tror for øvrigt ikke, at Industrien kan vente at faa 54 000 t, som den faar i Aar; jeg tror absolut, det bliver nødvendigt at foretage en betydelig Nedskæring for Industrien over det hele, og det er naturligvis ikke Meningen at give Tilladelse til Køb i fri Handel, hvis vi overhovedet kan nøjes med at skære ned uden at give denne Tilladelse. Men vi maa have denne Udvej for at kunne komme igennem, hvis det absolut skulde blive nødvendigt.

Jeg vil gerne sige paa Forhaand til Landbruget i Almindelighed, at de Landmænd, som ikke har Elitebesætninger, ikke maa regne med, at de kan købe Korn med den Kornmangel, der er og vil blive i den kommende Tid, for de kan ikke købe Korn til Priser, saa det nogenlunde kan betale sig at bruge det til Fedevareproduktion. De maa regne med, at der er intet Korn at købe i fri Handel til Priser, som kan betales af dem, og derfor maa de se at klare sig selv, naar bortses fra det, som de efter Loven kan faa tildelt, hvis de hører til de mindre Landbrug.

Det ærede Medlem Hr. Hartels Udtalelser om Omlægning af vore Arealer til større Kartoffeldyrkning indeholdt jo ikke noget nyt. Vi har fra Statens Side vist stor Forstaaelse af det Spørgsmaal, dels med et Lovforslag, der nu er fremsat, om, at Indkøb af Kartoffler paa Kredit kan komme ind under Loven om Høstpantebreve, og dels har vi givet Beløb til en Agitation for Dyrkning af Kartoffler for netop at vise Landbefolkningen i væsentlige Dele af Landet — for det er jo ikke sikkert, at det alle Steder i Landet er en økonomisk Fordel at gaa over til større Kartoffeldyrkning — Fordelene ved at dyrke Kartoffler. Samme Agitation og Oplysningsarbejde bliver gennemført i stor Udstrækning af de forskellige Landbrugsorganisationer, saaledes at enhver Landmand kan se, at det offentlige og Organisationerne animerer til større Kartoffeldyrkning. At man skulde naa vidt i denne Retning ved det ærede Medlems Forslag om at forhøje Kornpriserne — og det er det eneste Forslag af Betydning, det ærede Medlem er kommet med angaaende denne Sag —, forstaar jeg ikke. Jeg synes nok, det er en mærkelig Maade at fremme Kartoffeldyrkningen paa. Det vil sikkert faa lige den modsatte Virkning af den, det ærede Medlem mener.

Naar det ærede Medlem saa taler om højere Kornpriser — og her er han jo ene paa Skansen — og mener, at hvis man skal betale Produktionsprisen for Korn, skal man op paa 31 Kr. — nu betales der 25 Kr. for Byg —, vil jeg henvise det ærede Medlem til Landbrugets Forrentningsprocent. For de større Landbrug er det saaledes, at med de Kornpriser, vi nu har, og som altsaa for afleveringspligtigt Vaarkorn er 25 Kr.,